

Epalzeorhynchus bicolor - Stendhal-Hal

ELSŐ LEÍRÓJA:	Smith, 1931
CSALÁD:	Cyprinidae
MÉRET:	12 cm
C°:	22-26
pH°:	6,5-7,5
Nk°:	5-15
HELYIGÉNY:	250 liter
VISELKEDÉS:	harcias
TÁPLÁLÉK:	mindenevő
TARTÓZKODIK?	alsó szint
ÉLETTARTAM:	10-15 év
TERM.VÉD.:	kihalás közeli

Epalzeorhynchus bicolor

Stendhal-Hal

(Smith, 1931)

TOVÁBBI KÉPEK:

TÉRKÉP (MAP); ELTERJEDÉSI TERÜLETE:

Epalzeorhynchus bicolor – Stendhal-Hal elterjedési területe (Map)

Thaiföld Chao Praya vízrendszere a megmaradt lelőhelye.

KÜLALAK ÉS JELLEGZETESSÉGEK LEÍRÁSA:

Egyenes hasoldalával, alsó állású szájával és magas, háromszögletű hátúszójával jellegzetesen cápa formájú hal. Hosszúra nyúlt testű, külsőleg hasonlít a folyami márnához. 2 pár bajuszszála van. Teste koromfekete, míg a farokúszója élénkvrös. Mellúszója narancssárga lehet.

Az ivari különbségek nehezen megállapíthatóak.

TARTÁSA ÉS TENYÉSZTÉSE:

Rejtekhelyekben gazdag, nem nagyon világos helyen álló akváriumot igényel. A medencébe lehetőleg lágy, netán még tőzegen is átszűrt vizet töltünk, hogy igényeit optimálisan elégítsük ki. Ettől függetlenül a vízminőséggel szemben általában nem nevezhető igényesnek, ilyen szempontból nem ördögösség a faj tartása. Gyakran közönséges csapvízben is jól érzi magát. A búvóhelyek viszont nagyon fontosak számára. Úszónövényzetet, tompított világítást is alkalmazhatunk, hiszen szürkületi halról van szó. Ettől függetlenül napközben is mutatkozik, de leginkább a sötétedés idején aktív. Talajnak tölthetünk sötét aljzatot is, hisz ez is segíti biztonságérzetét napközben, de arra figyeljünk, hogy éles szemcsék ne legyenek benne, amik száját, bajuszszálpárját felsérthetik. Természetesen ágakkal dekorálhatunk.

A táplálkozást illetően nem igényesek; élő- és szárazelest is egyaránt elfogadnak. Táplálhatóak speciálisan talajlakóknak szánt lesüllyedő harcsaeledelekkel, de a többi hal által meghagyott lemezes vagy granulált tápot is elfogadja. Nagyon kedveli a tubifexet, szúnyoglárvát, mindenképpen egészítsük ki vele étrendjét! Növényi táplálékra feltétlenül szükségük van! Ez utóbbit például forrázott cukkini, uborka, zöldsaláta, spenótlevelel etetésével biztosíthatjuk.

Gyakran árusítják algaevőként, ami nem áll messze a valóságtól, hisz ténylegesen fogyaszt algákat. Természetesen ne várjunk olyan csodát, mintha sziámi fonálgázókat tartanánk, ezért algaevés céljából ne őt válasszuk, inkább szépségéért!

Fajtársaival és más halakkal szemben is harcias, ha nincs búvóhelye.

Nagyon összeférhetetlen faj, így valószínű, hogy a halak egymás közti viszonyát nagymértékben territoriális érzésük határozza meg. Még a kicsiny, kb. 5 cm hosszú egyedek is megpróbálkoznak egymás kölcsönös elnyomásával. Miután minden állat megpróbálkozik azzal, hogy egy bizonyos körzetet (*revirt*) megszálljon, hamarosan heves harcok fejlődnek ki az egyeduralomért. Az állatok a *revirekből* kiindulva mindaddig heves küzdelmet folytatnak egymással, amíg egyikük meg nem szerzi az egyeduralmat a többi fölött. Megfigyelések szerint több napos küzdelem után szabályos rangsor alakulhat ki. Ha egyetlen példányt tartunk is az akváriumban, az más fajú halakkal is harcba keveredhet, tehát ilyen szempontból is összeférhetetlenül viselkedik. E viselkedés azért egyedfüggő is, mert vannak békésebb példányok is.

Az is előfordulhat, ha egy nagyobb példány régóta a medence lakója, és újat helyezünk mellé, a kisebbik mintegy "behódol" neki, de heves csatározások is kialakulhatnak. Még az is elképzelhető, hogy a halak végkifáradásig üldözik egymást, míg az egyik akár úgy elgyengül, hogy belepusztul (például egy enyhe fertőzésbe, sebelfertőződésbe). Az sem kizárt, hogy teljesen békésen megférnek egymással. Ez részint egyedfüggő, részint pedig az akvárium mérete és a búvóhelyek száma is közrejátszik. Két példányt lehetőleg sose tartsunk, mert végeláthatatlan csatározások is kialakulhatnak (bár már láttam élő példát két stendhal-hal békés viszonyára). Vagy egyedül tartsuk, vagy legalább 3, inkább 4 példányt egy nagyobb medencében. Ha hatalmas akvárium áll rendelkezésünkre, megkockáztathatunk 8-10-12 egyed egybehelyezését is, természetesen rengeteg búvóhellyel, így elképzelhető, hogy feloszlik az agresszió köztük.

Társításánál fontos kitétel, hogy hasonló talajlakó pontyfélékkel lehetőleg kerüljük társítását, mivel általában velük agresszív. Ezzel szemben algázó és páncélos harcsákkal általában békésen kijön. A kevésbé erős, illetve jobbra alsóbb rétegekben tartózkodó márnákat sem kedveli, mint például a schuberti márna. Rokonságából olyan nagyobb fajokkal, mint a tiofil márna, farszalagos márna, vagy

épp a felszíni malabári dániók jól társíthatóak, de a gurámikkal szinte mindig teljesen békések. Ha nem biotóp medencét szeretnénk összerakni, akkor a már előbb említett amerikai harcsaféléken kívül például kongólazacokat, xifókat, mollykat, vitorláshalakat, lándzsafoltú pontylazacokat is teljesen bátran melléjük rakhatunk.

Szaporodása akváriumban nagyon ritka esemény, de ha a sok agresszió ellenére sor kerül rá, a nőstény szabadon szórja el ikráit, miközben a hím körbefonja farokúszójával. A kb. 72 óra múlva elúszó ivadékok azonnal etethetők *Artemia* naupliuszaival. A spontán ívatásra azért kerül ritkán sor, mert még az ívás alatt is agresszív egymással a pár, hipofízises tenyésztésük elterjedtebb.

Természetes élőhelyükön számuk nagyon megcsappant, ezért nagy hangsúlyt fektetnek a hormoninjekciók segítségével való szaporítására. Hosszú ideig a vadonból teljesen kipusztultnak vélték a fajt, mígnem kutatók találtak belőlük Thaiföldön egy keveset, de a populációk keresése továbbra is folyamatban van. A környezet szennyezése, az esőerdők pusztítása, a túlhalászat mind-mind olyan tényező, mely egészen odáig vezetett, hogy ez a pompás hal már a közvetlen kihalás peremén álljon. Egyetlen mentsvára az, hogy az akvarisztikában nagyon gyakori, hatalmas mennyiségekben "állítják elő" akár EU-s, akár távol-keleti halfarmokon, és szinte minden díszállat kereskedés polcain tartja a halat. Sokkal jobban meg kéne becsülni e ritkaságot mindazoknak akik tartják, hogy hosszútávon megőrizhessük az utókor számára e "irodalmi szépségű" halfajt, mert valóban egy pompás és különleges állatot veszítenénk vele!

EGYÉB ELNEVEZÉSEK:

syn: *Epalzeorhynchus bicolor*, *Labeo bicolor*.

Eng: Red Tailed Shark, Redtail Shark, Redtail Sharkminnow, Red-Tailed Black Shark, Red Tailed Labeo.

Egyéb köznevei: Labeo červenoočasé, Labeo dvoubarevné, Mřenka zlatoocasá, Parmička červenoočasá, Rødfinnet Hajbarbe, Rødhale, Rødhale Hajbarbe, Tulipyrstö, Feuerschwanz, Feuerschwanz-Fransenlipper, Grubowarg dwubarwny, Eldstjärt, Pla cha lam hang daeng, Pla hang daeng, Pla song kruang.

KATEGÓRIÁK:

[Pontyfélék](#), [Akváriumi halak](#)

KULCSSZAVAK:

[Cyprinidae](#), [Pontyfélék](#), [1931](#), [Epalzeorhynchus bicolor](#), [Stendhal-Hal](#), [Akváriumi halak](#), [Smith](#), [akvarisztika](#)

JELLEMZŐK:

[közepesen áramló vízi](#), [Thaiföld](#), [lágyvízi \(5-10 Nk°\)](#), [lassan mozgó vízi](#), [összeférhetetlen viselkedés](#),

közepesen aktív mozgású, hosszú életű 6 év fölött, mindenevő, átlagos növényzetigényű, lassú mozgású, nagyméretű 10-20 cm, nagy (több 200 liternél), barna vízi, hőigényes (25-30 °C), közepes hőigényű 20-25°C, Ázsia, normál (6.5-7.5 pH), közepesen keményvízi 10-15°Nk, Dél-Ázsia, alsó szint.

FELHASZNÁLT IRODALOM, FORRÁSOK:

Írta: Honffy Gábor

Katalógusba került: 2009-06-05 09:01:15

Legutolsó frissítés: 2014-06-17 21:14:45

Katalógus ID: 3957

Oldal linkje: <https://akvaristalexikon.hu/akvariumi-halak/pontyfelek/epalzeorhynchus-bicolor.html>

© Akvarista Lexikon - Minden jog fenntartva